

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Városi Színház

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím:

A Városi Színház ügye

Forrás:

Pesti Hírlap

3p.

1921. II 11

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helys

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinomda 1920

A Városi Színház ügye.

A Városi Színház ügyében már hetek óta folyik a harc azért, hogy ki kapja meg a Tisza Kálmán-téri színházat? Az izgalmakat fokozta az a vesztegetési affér is, amelyik nagy feltűnést keltett ország-szerte. Egyre erősebbé válik az a benyomás, hogy ezt a vesztegetési affért bizonyos oldalról szándékosan fölfújták és megdagasztották, mert ma már nyilvánvaló, hogy ennek a mesterségesen csinált szennzációnak nem volt komolyan számba vehető tárgyi alapja. Az magától értetődő volt, hogy az állam nem veszteget, ha tehát vesztegetés történt, ezt csak a privat pályázók követhették el. Könnyű tehát kitálatni, hogy az egész vesztegetési afférnek szenzációvá dagasztásával milyen célt akartak elérni? A cél az volt, hogy a panamáktól undorodó közvéleményben a magánpályázók iránt bizalmatlanságot keltsenek és az állami pályázat sikerének az utját simán előkészítsék.

Ránk azonban ez a mesterséges hangulatsimítás nincsen semmi befolyással s ezért teljesen tárgyilagosan tudunk ítéletet mondani a Városi Színház ügyében. Nekünk teljesen mindegy, hogy ki fogja megkapni a Városi Színházat, azt azonban a leghatározottabban megállapíthatjuk, hogy az állami ajánlat elfogadása minden szempontból a leghelyesebb megoldása volna a kérdésnek. Teljes abszurdum az, hogy az állam trösztisztérien gyűjtse a kezébe a főváros színházait. A kommunizmus alatt valamennyi színháznak az állam volt a birtokosa és láttuk, mi volt ennek a következménye: a teljes anyagi és művészeti csőd. Azonban nem üll olyan messzire menntünk, elég, ha azokat a színházakat vesszük tekintetbe, amelyek ma állami kezelésben vannak. Ugyanakkor amikor a magánszínházak rengeteg pénzt keresnek Budapesten, az állam az Operaházra és a Nemzeti Színházra ráfizet. Azonban a nagy deficit dacára

sem tudja a két színház tagjait olyan arányban fizetni, mint a magánszínházak és előáll az a szegényteljes helyzet, hogy ugyanakkor, amikor a magánszínházak tagjaik megélhetését biztosítani tudják, az állami színházak tagjai nyomorognak. Ez az anyagok mérlege. A művészi mérleg sem áll kedvezőben: sem a Nemzeti Színház, sem az Operaház nem produkál olyat, ami arányban volna a rájuk fordított állami áldozattal. Semmi értelme tehát annak, hogy a Városi Színház bérbevitelével szaporítsák az állami színházak anyagi és művészeti deficitjét.

Legokosabb, ha a népszínházi bizottság a magán-pályázók közül választja ki azt, akit a legjobbnak és legmegfelelőbbnek tart. A bizottság nagyon helyesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a színházat csak rövid időre, összesen öt esztendőre adja ki az új bérlőnek. A bérlővel szemben ez a legjobb garancia. A rövidesen lejáró határidő után a bizottságnak újra módja lesz annak a megítélésére, hogy helyesen választotta-e a pályázók közül?

Sipőcz polgármester, mint főpolgármester, már állásánál fogva is az állami ajánlat figyelembevétele mellett van. Ertesztésünk szerint azonban a bizottsági tagok túlnyomó többsége, nagyon helyesen, az ellenkező álláspontot foglalja el és magánvállalkozónak akarja juttatni a színházat. Ugy mondják, hogy a Népszínház-bizottság legutóbbi ülésén a polgármester azért halasztotta el a döntést, mert nyilvánvaló volt, hogy a bizottság tagjai az állami ajánlat ellen fogják meghozni a határozatukat. A Népszínház-bizottságban csupa megbízható, tisztességes ember ül, akiknek a meggyőződését nem lehet befolyásolni és ezért remélni lehet, hogy a bizottság döntése — minden halogató taktika ellenére — végtére is olyan lesz, ami a közérdeknek a legjobban megfelel.